

1922 r. o znawcach, powołanych do oceniania przedmiotów majątkowych celem opodatkowania spadków i darowizn (Dz. U. R. P. № 52 poz. 476) z wyjątkiem postanowień, dotyczących wyłącznie b. dzielnicy austriackiej lub pruskiej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie jednocześnie z wejściem w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 16 października 1922 (Dz. U. R. P. № 96 poz. 886).

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

916.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 29 października 1922 r.

w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym w dalszym okresie przejściowym.

Na podstawie art. 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409) zmieniając, względnie uzupełniając rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1922 (Dz. U. R. P. № 63, poz. 566) zarządza się co następuje:

§ 1. Pobierany dotąd na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego podatek wartościowy od surowca (Wertzoll) w wysokości 80% ceny fakturowej surowca, przeznaczonego do fabrykacji cygar, cygaretek, tytoniu grubo krajanego (fajkowego), tabaki do zażywania i tytoniu do żucia, znosi się z dniem 1 listopada 1922 roku.

§ 2. W miejsce powyższego podatku pobierać się będzie począwszy od dn. 1 listopada 1922 r. od wyrobów tytoniowych wymienionych w § 1 zysk monopolowy w postaci opasek monopolowych w wysokości 25% detalicznej ceny sprzedaży tychże wyrobów.

§ 3. Celem należytego rozrachunku podatku przy przejściu z jednego systemu do drugiego zarządza się:

1) izby skarbowe w Poznaniu i Grudziądzu przeprowadzą zbadanie znajdujących się dnia 31 października 1922 w fabrykach wyrobów tytoniowych, wymienionych w § 1, zapasy surowca od którego opłacono już celny podatek wartościowy (Wertzoll), tudzież zapasy gotowych wyrobów wyprodukowanych z takiegoż surowca, jako to: cygar, cygaretek, tytoniu grubo krajanego, tabaki do zażywania i tytoniu do żucia;

2) uiszczoną według zapisków kontrolnych od zbadanych jak powyżej zapasów surowca tytoniowego celną opłatę wartościową (Wertzoll) zarachują izby skarbowe na korzyść fabrykanta i zwrócą mu ją następnie w gotówce, lub w opaskach monopolowych według ich faktycznej ceny;

3) dla zbadanych jak powyżej zapasów wyrobów gotowych wydadzą izby skarbowe fabrykantowi odpowiednią ilość opasek monopolowych według poszczególnych gatunków wyrobów bezpłatnie, a od-

nośne polecenie wydania stanowić będzie kasowe pokrycie;

4) transporty surowca tytoniowego, podlegającego celnej opłacie wartościowej, które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą w drodze i które w tymże dniu, lub później nadejdą do fabryki wyrobów tytoniowych, należy bezzwłocznie zgłosić władzy skarbowej, która postąpi z nimi, jak przewidziano w ustępie 2 niniejszego paragrafu.

5) znajdujące się dnia 31 października 1922 r. u sprzedawców wyrobów tytoniowych na zapasie:

- a) cygara, cygaretki, tytoń grubo krajany, tabaka do zażywania i tytoń do żucia, nieopatrzone żadnymi opaskami monopolowymi i pochodzące z produkcji fabrycznej z okresu przed 1 sierpnia 1922, a zatem niepoklasyfikowane na gatunki, jak to przewidziano w ustępie 2 § 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 63, poz. 566), nie podlegają w dalszym ciągu żadnej dopłacie monopolowej, winny być jednak rozsprzedane po cenie dotychczasowej najpóźniej do d. 31 grudnia 1922 r.;
- b) wyroby tytoniowe, wymienione pod a), nieopatrzone opaskami monopolowymi i pochodzące z produkcji fabrycznej z okresu po d. 1 sierpnia 1922 r., a zatem poklasyfikowane na gatunki jak wyżej, nie podlegają dopłacie monopolowej, winny być jednak rozsprzedane po cenie dotychczasowej najpóźniej do d. 31 marca 1923 r.;
- c) sprzedawcy wyrobów tytoniowych, u których wymienione pod a) i b) wyroby tytoniowe znajdować się będą w zapasie w określonych powyżej terminach t. j. dnia 31 grudnia 1922 r., względnie 31 marca 1923 r. obowiązani są najpóźniej w tychże dniach okleić je opaskami monopolowymi odpowiednio do ich gatunków. Opaski monopolowe należy wykupić w odnośnej kasie skarbowej po normalnej pełnej cenie.

Znalezione w późniejszym terminie nieoklejone należycie opaskami monopolowymi wyroby tytoniowe będą uważane jako wcale nieopodatkowane, a kupcy winni ich przechowywania, lub sprzedaży pociągnięci zostaną do odpowiedzialności karno-skarbowej niezależnie od konfiskaty towaru;

- d) znajdujące się u sprzedawców wyrobów tytoniowych cygara, cygaretki i tabaka do zażywania, opatrzone dawnymi banderolami używanymi przed dn. 1 sierpnia 1922 r. w b. Królestwie Kongresowym (według klas podatkowych A, B i C) należy co do terminu rozsprzedaży traktować narówni z wymienionymi pod a), przyczem mają tutaj również zastosowanie postanowienia ustępu c).

§ 4. Ustanowiony rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 63 poz. 566) w § 9 ustęp 3 i w § 10 termin rozsprzedaży bez osobnej dopłaty papierosów i tytoniów cienko krajanych, opatrzonych dawnymi banderolami używanymi przed d. 1 sierpnia 1922 r. na obszarze

województw: poznańskiego i pomorskiego oraz Ziemi Wileńskiej, przedłuża się do d. 31 grudnia 1922 r., po którym to terminie należy zastosować postanowienia § 3 ustęp c) niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Fabrykanci wyrobów tytoniowych, z którymi powołane do tego izby skarbowe spisały umowy na produkcję wyrobów tytoniowych pod warunkami ustanowionymi w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 63 poz. 566) i na czas ważności do d. 31 października 1922 r., mają prawo do prowadzenia dalszej fabrykacji pod warunkiem spisania nowych umów z tą samą władzą skarbową. W tym celu obowiązani są fabrykanci wyrobów tytoniowych ogłosić się w odnośnej izbie skarbowej najpóźniej w 14 dni po dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia w Dzienniku Ustaw R. P. Przez niezgłoszenie się w powyższym terminie traci fabrykant prawo do dalszej produkcji wyrobów tytoniowych. W tym wypadku jedynie Generalna Dyrekcja Monopoli Tytoniowego ma prawo zezwolić na dalsze prowadzenie fabrykacji ze względu na szczególne okoliczności, któreby fabrykant wykazał.

Umowy będą miały ważność od d. 1 listopada 1922 r. do d. 31 marca 1923 r. z zastrzeżeniem, że ustalona w nich wysokość zysku monopolowego może być rozporządzeniem Ministra Skarbu także w czasie trwania umowy zmieniona.

Zmianie może również w czasie trwania umowy ulec cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, przyczem jeśli żądanie takie miałyby wyjść ze strony fabrykantów musi być ono poparte kalkulacją przemysłową, przedłożoną Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego pisemnie najpóźniej 15 dni przed upływem miesiąca kalendarzowego.

Oba powyższe zastrzeżenia winny izby skarbowe pomieścić w każdej umowie w osobnej klauzuli.

§ 6. Jako zasadnicze warunki nowych umów ustanawia się:

1) zysk monopolowy, przypadający Skarbowi od prywatnych fabrykantów wyrobów tytoniowych wynosi czasowo aż do odwołania:

- a) od papierosów wszystkich gatunków oraz od tytoniu krajanego gatunku średniego A, B i C i od machorki 45% (czterdzieści pięć) detalicznej ceny sprzedaży,
- b) od tytoniu krajanego gatunków „przedni” i „najprzedniejszy” 50% (pięćdziesiąt) powyższej ceny,
- c) od cygar, cygaretek, tabaki do zażywania i tytoniu do żucia 25% (dwadzieścia pięć) detalicznej ceny sprzedaży.

2) Poszczególne rodzaje wyrobów tytoniowych mają być jednolicie we wszystkich fabrykach podzielone na gatunki ze stałą wyznaczoną ceną sprzedażną a mianowicie:

- a) papierosy:
 - gatunek „średni A”
 - „ „przedni B”
 - „ „przedni A”
 - „ „najprzedniejszy B”
 - „ „najprzedniejszy A”
 - „ „luksusowy B”
 - „ „luksusowy A”

b) tytonie krajane:

- gatunek „średni C”
- „ „średni B”
- „ „średni A”
- „ „przedni”
- „ „najprzedniejszy”

c) machorka — tylko jeden gatunek;

d) cygara:

- gatunek „średni A”
- „ „przedni B”
- „ „przedni A”
- „ „najprzedniejszy B”
- „ „najprzedniejszy A”
- „ „luksusowy B”
- „ „luksusowy A”

e) cygaretki:

- gatunek „średni”
- „ „przedni”

f) tabaka do zażywania:

- gatunek „średni”
- „ „przedni”

g) tytoń do żucia — jeden gatunek.

Na każdy z powyższych gatunków wyrobów tytoniowych dopuszcza się tylko 2 formaty różne, zaś dla każdego formatu tylko jedną nazwę z wyjątkiem cygar, dla których dopuszcza się tymczasowo po 3 formaty. Gatunek każdego wyrobu musi być wydrukowany na każdym opakowaniu napisem wyraźnym w oko wpadającym.

Cena wyrobu może być uwidoczniiona bądź na opakowaniu, bądź też na opasce monopolowej, w każdym jednak wypadku wyraźnym, łatwo czytelnym drukiem.

3) Cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych według powyższej klasyfikacji ustanowi Minister Skarbu na wniosek Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego na podstawie kalkulacji przedłożonych przez prywatnych fabrykantów a przez Generalną Dyrekcję Monopoli Tytoniowego (władzę skarbową) sprawdzonych.

Na pierwszy okres umów (vide § 5) obowiązuje cennik wyrobów tytoniowych ustanowiony rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 20 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 92 poz. 865).

4) Wyroby tytoniowe mogą być puszczone w obieg handlowy w następujących opakowaniach:

- a) papierosy:
 - po 20, 50 i 100 sztuk
- b) tytoń krajany:
 - po 50 i 100 gramów
- c) machorka:
 - po 50 i 100 gramów
- d) cygara:
 - po 5, 10, 25 i 50 sztuk
- e) cygaretki:
 - po 5, 10, 25 i 50 sztuk
- f) tabaka do zażywania:
 - po 50, 100 i 500 gramów
- g) tytoń do żucia
 - 500 gramów

5) Tytoń fajkowy umieszczony w taryfie jako tytoń krajany gatunku „średni C” i „średni B” winien być krajany na szerokość conajmniej 2 milimetrów.

6) Waga tytoniu w papierosach oraz waga cygar ma być dla każdego gatunku podana do umowy. Minimalna waga tytoniu w 1.000 sztuk papierosów winna wynosić 500 gr. z dopuszczalnym wahaniem 12%.

7) Ustalone jak powyżej do oznaczonych gatunków i cen wyroby tytoniowe wolno fabrykantowi puścić w obieg handlowy dopiero po zatwierdzeniu odnośnych próbek przez Generalną Dyрекcję Monopoli Tytoniowego. W tym celu winien fabrykant przed rozpoczęciem fabrykacji przedłożyć po 4 egzemplarze każdego gatunku i opakowania papierosów i tytoniów krajanych i po 2 egzemplarze każdego gatunku i opakowania cygar, cygaretek, tabaki do zażywania i tytoniu do żucia:

- a) na obszarze b. zaboru rosyjskiego Generalnej Dyrekcyj Monopoli Tytoniowego;
- b) na obszarze b. zaboru pruskiego izbie skarbowej w Poznaniu.

Opakowania cygar i cygaretek jako wzory mogą być niekompletne i zawierać tylko po 10 sztuk.

W wypadkach pod a) zatwierdzi próbki bezpośrednio Generalna Dyrekcyj Monopoli Tytoniowego zaś w wypadkach pod b) ta ostatnia przez osobnego eksperta delegowanego do izby skarbowej w Poznaniu a to aż do czasu ustanowienia przy izbach skarbowych odpowiednich stałych organów technicznych.

Z próbek zatwierdzonych w izbie skarbowej w Poznaniu winna ta ostatnia zatrzymać dla użytku urzędowego tejże izby, tudzież użytku izby skarbowej w Grudziądzu połowę, zaś drugą połowę odesłać bezzwłocznie Generalnej Dyrekcyj Monopoli Tytoniowego.

W razie zamówienia przez Generalną Dyрекcję Monopoli Tytoniowego w fabryce towaru do rządowych magazynów (vide ust. 8 i 9) winien odnośny fabrykant jeszcze przed wykonaniem zamówienia przesłać bezzwłocznie Generalnej Dyrekcyj Monopoli Tytoniowego po 2 egzemplarze próbek zamówionych papierosów i tytoniów i po 1 egzemplarzu cygar i tabaki i to osobno dla każdego magazynu sprzedaży do których towar został przez Generalną Dyрекcję Monopoli Tytoniowego zadysponowany.

Zatwierdzenie przez Generalną Dyрекcję Monopoli Tytoniowego próbek wyrobów tytoniowych dla okresu produkcyjnego od d. 1 sierpnia do d. 31 października 1922 r. utrzymuje się w mocy także i na okres następny o ile fabryka wyrabia te same gatunki i pod tą samą nazwą.

8) W każdej umowie Generalna Dyрекcyj Monopoli Tytoniowego zastrzega sobie prawo poboru całej produkcji fabryki do magazynów sprzedaży celem repartycji we własnym zarządzie.

Za pobrane wyroby płacić będzie Generalna Dyрекcyj Monopoli Tytoniowego fabrykantowi detaliczną cenę sprzedażną po potrąceniu:

- a) zysku monopolowego, określonego w § 6 ust. 1;
- b) rabatu sprzedażnego w wysokości 15% od detalicznej ceny sprzedażnej papierosów, tytoniów krajanych, machorki, tabaki do zażywania i tytoniu do żucia, zaś 22% od detalicznej ceny sprzedażnej cygar i cygaretek.

Powyższa cena kupna rozumie się razem ze skrzyniami loco ten magazyn sprzedaży, który Gene-

ralna Dyрекcyj Monopoli Tytoniowego wskaże fabrykantowi. Dowóz zatem towaru do magazynu sprzedaży odbywa się na koszt i ryzyko fabrykanta.

Skrzynie z towarem sporządzone być muszą z trwałego materiału nadającego się do dłuższego transportu, muszą być jednakowe co do wielkości i wykonania i zawierać tę samą ilość wyrobów.

9) Ewentualną decyzję co do korzystania w całości lub w części z zastrzeżonego w punkcie 8 prawa, obowiązana jest Generalna Dyрекcyj Monopoli Tytoniowego podać do wiadomości fabrykanta w pierwszych dniach a najpóźniej do 15 każdego miesiąca, wyszczególniając gatunki i ilości pobrać się mających wyrobów jakoteż miejsce i terminy dostawy.

Wyroby pozostające fabrykantowi poza tą dyspozycją może tenże rozsprzedać na własną rękę między koncesjonowanych kupców tytoniowych na następujących zasadach:

Na obszarze tej dzielnicy Państwa, na którym fabryka wyrobów tytoniowych jest położona, wolno fabrykantowi sprzedawać swoje wyroby tak hurtownikom, jak i detalistom bez ograniczenia.

Na sprzedaż wyrobów tytoniowych do innej dzielnicy należy uzyskać zezwolenie Generalnej Dyrekcyj Monopoli Tytoniowego. O zezwolenie takie ubiegać się mogą wszyscy hurtownicy i detaliczni koncesjonowani kupcy tytoniowi pragnący nabyć towar w fabryce położonej w innej dzielnicy Państwa. Zgłoszenia zaopatrzone adnotacją miejscowej władzy skarbowej stwierdzającą, iż petent posiada koncesję, względnie patent na sprzedaż wyrobów tytoniowych, winny zawierać dokładnie ilość i gatunek wyrobów tytoniowych, tudzież siedzibę i nazwę fabryki, z której towar ma być sprowadzony. Zgłoszenia mają być wnoszone w pierwszych dniach każdego miesiąca bezpośrednio do fabryk, które w terminie do 20 prześlą do Generalnej Dyrekcyj Monopoli Tytoniowego sumarycznie spis wszystkich zamówień do ewentualnego zatwierdzenia. Po otrzymaniu od Generalnej Dyrekcyj Monopoli Tytoniowego zatwierdzonego spisu wolno fabrykom zamówienie wykonać.

Pod dzielnicami Państwa należy rozumieć:

- 1) b. Królestwo Kongresowe wraz z ziemiami wschodnimi;
- 2) Małopolskę;
- 3) Ziemię Wileńską;
- 4) b. dzielnicę pruską (województwa: poznańskie i pomorskie);
- 5) województwo śląskie.

10) Wszystkie wyroby tytoniowe wypuszczone z fabryki prywatnej w obieg handlowy muszą być opatrzone opaską stwierdzającą, że za nie zysk monopolowy został ściągnięty. Wyroby takie stanowią narówni z wyrobami rządowych fabryk monopolowe wyroby tytoniowe w rozumieniu ustawy z dn. 1 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409) do sprzedaży na obszarze Rzeczypospolitej dopuszczone.

Wyrobów tytoniowych nie wolno pod żadnym warunkiem sprzedawać w opakowaniach otwartych z uszkodzoną opaską monopolową. Wyjątek dopuszcza się jedynie dla cygar i cygaretek, które w nieprzekraczalnym terminie do dnia 31 marca

1923 r. wolno sprzedawać na sztuki z otwartych pudełek, z tem jednak zastrzeżeniem, że z każdego gatunku cygar i cygaretek, może w miejscu sprzedaży znajdować się tylko jedno pudełko otwarte.

Z dniem 1 stycznia 1923 r. wchodzi w użycie nowe wzory opasek monopolowych, które należy zastosować po wyczerpaniu zapasu opasek dotychczasowych.

Zamówienia na opaski monopolowe winny izby skarbowe kierować jaknajwcześniej do biura znaków wartościowych Ministerstwa Skarbu za pośrednictwem Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego. W wypadkach nagłych delegować po odbiór opasek osobnych funkcjonariuszów, należycie upoważnionych. Na każdej opasce opatrzonej napisem „Państwowy Monopol Tytoniowy” uwidoczniony jest rodzaj i gatunek wyrobu oraz ilość sztuk, względnie gramów tegoż wyrobu natomiast zysk monopolowy (cena opaski) nie jest wydrukowany, albowiem zysk ten jest zmienny i zależny od każdorazowo ustanowionego cennika wyrobów tytoniowych, do którego stoi on w stosunku procentowym, oznaczonym w § 6 ustęp 1.

11) Potrzebne do oklejania wyrobów tytoniowych opaski monopolowe winni fabrykanci zakupywać zgóry za gotówkę w kasach skarbowych.

Oprócz ceny opaski, która wynika z określonego w § 6 ustęp 1 stosunku procentowego zysku monopolowego do każdorazowego cennika wyrobów tytoniowych obowiązani są fabrykanci opłacić koszt nakładu opasek monopolowych, które w okresie do dn. 31 grudnia 1922 r. ustala się w wysokości 50 fenigów za 1 opaskę, zaś od dn. 1 stycznia 1923 r. aż do odwołania w wysokości 1 mk. za 1 opaskę.

Przed każdą zmianą cennika wyrobów tytoniowych winny izby skarbowe przeprowadzić w prywatnych fabrykach wyrobów tytoniowych zbadanie zapasu opasek monopolowych tak w stanie wolnym jak i naklejonych na gotowych wyrobach i ściągnąć za te zapasy opasek dopłatę w razie podwyżki cennika, lub też zbonifikować różnicę ich ceny w razie niżki cennika.

12) Za dostatecznym zabezpieczeniem, które złożone być może w papierach wartościowych, uznanych przez departament kredytowy Ministerstwa Skarbu lub też w postaci gwarancji bankowej, lub hipotecznej, mogą fabrykanci wyrobów tytoniowych na swą prośbę uzyskać od Ministerstwa Skarbu jednomiesięczny kredyt na opaski monopolowe do wysokości kwoty, odpowiadającej miesięcznemu zapotrzebowaniu. Termin płatności tego kredytu należy rozumieć w ten sposób, że sumy pokredytowane w ciągu jednego miesiąca płatne są najpóźniej w miesiącu następnym tego samego dnia kalendarzowego, a o ile byłby to dzień świąteczny, lub niedziela, następnego dnia. W dniu zapłaty całej pokredytowanej sumy, lub jej części (na wypadek rychlejszej zapłaty, niż w ostatecznym terminie) staje się automatycznie wolna do ponownego kredytu cała suma względnie jej część. W wypadkach zabezpieczenia hipotecznego może być powyższy na jednomiesięczne zapotrzebowanie przeznaczony kredyt udzielany conajwyżej w wysokości 75% wartości szacunkowej i to tylko po wykazaniu, że przed-

miot zastawu jest conajmniej do wysokości udzielonego kredytu asekurowany od ognia.

Oszacowanie dotyczyć może jedynie budynków i placów z wykluczeniem maszyn i ruchomości, musi być dokonane przez zaprzysiężonych rzeczoznawców i to bezwarunkowo w obecności organu skarbowego delegowanego przez izbę skarbową.

W miejsce takiego oszacowania może izba skarbowa przyjąć oszacowanie dokonane przez poważne towarzystwo ubezpieczeń ogniowych. W oszacowaniu należy podać istotną wartość sprzedażną danej nieruchomości w obecnej chwili a nie wartość fikcyjną, jaka powstaje z obliczenia, ileby budowanie tej nieruchomości mogło obecnie kosztować. Protokół oszacowania podpisany być musi także przez asystujący organ skarbowy.

Prawo kredytu może być każdorazowo odwołane przez Ministerstwo Skarbu bez podania powodu. Podania o udzielenie kredytu należy wносить do izb skarbowych, które w wypadkach wątpliwych zasięgną opinii oddziałów Prokuratury Generalnej i same mają moc udzielania kredytu w myśl powyższych zasad.

Przyznany fabrykom wyrobów tytoniowych po dniu 1 sierpnia 1922 r. na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 63, poz. 566) kredyt jednomiesięczny na podatek wartościowy od surowca (Wertzoll) pozostaje automatycznie ważny jako kredyt na opaski monopolowe.

13) Z uwagi na postanowienia art. 55 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409) wolno fabrykantom w okresie umowy oznaczonym w § 5 niniejszego rozporządzenia zakupywać potrzebne im do fabrykacji surowca tytoniowe jedynie w imieniu Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego, lecz na własny koszt i ryzyko, przyczem jakość tych surowców podlegać może każdej chwili kontroli Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego. Surowce nieodpowiedniej jakości nie zostaną dopuszczone do przerobu.

Po zaprowadzeniu z dniem 1 kwietnia 1923 r. (vide § 16) jednolitych typów produkcji dla wszystkich fabryk tytoniu, tak prywatnych jak i rządowych, dozwoli się tylko na zakup takich surowców tytoniowych, które nadawać się będą do ustanowionych gatunków wyrobów.

Podania o pozwolenie na sprowadzenie do fabryki surowca tytoniowego w celach fabrykacyjnych należy wносить do Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego, zaś na obszarze b. dzielnicy pruskiej do izb skarbowych w Poznaniu i Grudziądzu, które wydawać będą te pozwolenia w imieniu Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego.

O każdym wydanem zezwoleniu winny powyższe izby skarbowe zawiadomić bezzwłocznie Generalną Dyrekcję Monopoli Tytoniowego.

14) Zakupiony przez fabrykanta surowiec tytoniowy podlega kontrolnemu zarachowaniu, począwszy od przejścia jego przez graniczny urząd celny, lub też od wyjścia z plantacji krajowej.

a) Co do surowca zagranicznego fabrykant jest odpowiedzialny wobec Skarbu za tę ilość surowca tytoniowego, która na jego imię przeszła przez urząd celny. Straty powstałe podczas transportu, podczas leżenia w magazy-

nie i przez przeróbkę na gotowe wyroby tytoniowe dopuszcza się w maksymalnej ilości 6% licząc od wykazanej wagi netto przy oczeniu. Za skonstatowane przez władzę skarbową, przy rocznej lub półrocznej rewizji fabryki, ubytki, przekraczające powyższe 6%, obowiązany jest fabrykant wpłacić do Pocztowej Kasy Oszczędności na rachunek Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego w ciągu dni 8 pełną kwotę zysku monopolowego, jakoby w dniu skonstatowania tego ubytku przypadła Skarbowi z tej samej ilości kilogramów tytoniu krajowego gatunku „najprzedsniejszego”. Przy powyższem obliczaniu zwrotu zysku monopolowego, należy dozwolone 6% odrachować jako wolne od zwrotu;

- b) w razie użycia surowca z plantacji krajowych, który ma być poddany przed wprowadzeniem go do fabryki fermentacji, musi on być fermentowany w lokalach odrębnych poza fabryką położonych, a pod nadzorem kontroli skarbowej pozostających, i to po przeważeniu uprzedniem tegoż surowca. Strata na wadze po fermentacji nie może przenosić 25%.

Oddany do fabrykacji surowiec podlega co do ubytków (strat) fabrykacyjnych tym samym przepisom, co surowiec zagraniczny z tem jednak, iż za przewyżkę dozwolonych strat płaci fabrykant pełną kwotę zysku monopolowego, jaki przypada od tytoniu krajowego gatunku średni B.

15) Prywatne fabryki wyrobów tytoniowych podlegają ściślejszej kontroli skarbowej, wykonywanej w regule przez stale dla danej fabryki przydzielony organ kontroli skarbowej. Obowiązki tegoż organu określone zostaną osobną instrukcją. Izby skarbowe w Poznaniu i Grudziądzu, w których okręgu prywatne fabryki wyrobów tytoniowych nie poddane zostały jeszcze dozorowi skarbowemu przez stale przydzielone organa kontroli, przedłożą Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego w najkrótszym czasie wnioski, które fabryki należałoby już teraz poddać stałemu dozorowi skarbowemu. Każda fabryka wyrobów tytoniowych poddana dozorowi przez stale przydzielony organ kontroli skarbowej obowiązana jest począwszy od dn. 1 listopada 1922 r. wpłacać miesięcznie zgóry do kasy skarbowej kwotę mk. 200.000 tytułem zwrotu kosztów kontrolnych. Wysokość powyższego odszkodowania będzie ustalana perjodycznie przez Ministra Skarbu.

Niezależnie od powyższego winien każdy fabrykant wyrobów tytoniowych oddać do dyspozycji kontroli skarbowej bezpłatnie lokal biurowy złożony co najmniej z 1 pokoju zaopatrzonego w odpowiednie sprzęty i na koszt fabrykanta oświetlanego i opalanego. Lokal powyższy znajdować się musi bezwarunkowo w obrębie fabryki. Tam, gdzie stosunki lokalne na to zezwalają, może władza skarbową zażądać od fabrykanta dostarczenia dla kontroli skarbowej mieszkania złożonego co najmniej z 1 pokoju i kuchni za zwrotem czynszu miesięcznego wspólnie omówionego.

16) Fabrykanci wyrobów tytoniowych obowiązani są prowadzić w swoich zakładach książki kon-

trolne według wzorów i wskazówek wydanych im przez izby skarbowe.

§ 7. Przed definitywnem spisaniem umów z fabrykantami wypracują izby skarbowe na podstawie zasadniczych warunków, wyszczególnionych w § 6 i przy uwzględnieniu lokalnych stosunków produkcyjnych typowe szematy umów i stosownie do życzenia Najwyższej Izby Kontroli Państwa przedłożą je Generalnej Prokuratorji Państwa względnie oddziałom teje do zatwierdzenia.

§ 8. Każdą umowę z fabrykantem wyrobów tytoniowych winna izba skarbową spisać w 3 jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden pozostać ma w rękę fabrykanta, drugi w rękę izby skarbowej, zaś trzeci egzemplarz opatrzony przez fabrykanta klauzulą: „umowę niniejszą akceptujemy i przyjmujemy do wykonania” należy bezzwłocznie przesłać do Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego.

Odpisy umów prześlą izby skarbowe:

- a) wszystkim izbom skarbowym (wydział IV) oraz wydziałowi skarbowemu województwa śląskiego,
- b) odnośnemu urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów państwowych,
- c) odnośnemu organowi kontroli skarbowej, stale fabrykę dozorującemu,
- d) okręgowej izbie kontroli Państwa.

§ 9. Od spisanych umów ściągną izby skarbowe przypadającą opłatę stemplową.

§ 10. W miarę zaspokojenia potrzeb rynku krajowego mogą prywatne fabryki wyrobów tytoniowych uzyskać zezwolenie Ministra Skarbu na wywóz tychże wyrobów zagranicę do krajów, z którymi Państwo Polskie zawarło traktaty handlowe.

§ 11. Wyroby tytoniowe wywiezione za granicę Państwa wolne są od opłaty monopolowej podlegają jednak opłacie kontrolnej, której wysokość ustanawia się:

- 1) dla papierosów 1 mk. od sztuki,
- 2) „ tytoniu cienko krajowego 500 mk. od 1 kilograma,
- 3) dla machorki i tytoniów grubo krajanych 250 mk. od 1 kilograma,
- 4) dla cygar i cygaretek 3 mk. od sztuki,
- 5) „ tabaki do zażywania 150 mk. od 1 kilograma,
- 6) dla tytoniu do żucia 500 mk. od 1 kilograma.

§ 12. Wyroby tytoniowe eksportowane jak powyżej winny być opakowane odmiennie niż przeznaczone do konsumpcji krajowej i posiadać osobne oznaczenie stwierdzające bezsprzecznie ich charakter eksportowy.

Sposób opakowania i rodzaj tegoż oznaczenia winny być poprzednio zatwierdzone przez Generalną Dyrekcję Monopoli Tytoniowego.

§ 13. Sprzedaż w kraju lub przechowywanie u siebie poza lokalem fabryki wyrobów tytoniowych w opakowaniu wymienionem w § 12 a więc wyrobów niedopuszczonych do sprzedaży na obszarze Rzeczypospolitej podlega postępowaniu karno-skarbowemu niezależnie od konfiskaty towaru.

§ 14. Upoważnione do eksportu zagranicę fabryki wyrobów tytoniowych mogą produkować do tego celu osobne gatunki wyrobów pod warunkiem zatwierdzenia ich wzorów przez Generalną Dyрекcję Monopolu Tytoniowego.

§ 15. Eksport wyrobów tytoniowych do krajów, z którymi Państwo Polskie nie zawarło dotąd traktatów handlowych, dozwolony być może przez Ministra Skarbu na osobnych warunkach ustalonych w każdym wypadku z osobna.

§ 16. Począwszy od d. 1 kwietnia 1923 r. wprowadza się w całym Państwie Polskiem jednolity sposób produkcji papierosów i tytoniów krajanych tak w fabrykach rządowych jak i w prywatnych. W tym celu ustanowi się w najbliższym czasie w drodze rozporządzenia Ministra Skarbu ogólnie obowiązujący spis poszczególnych gatunków wyrobów tytoniowych, które jako wyroby monopolowe dopuszczone będą do obrotu handlowego. Dla każdego z powyższych wyrobów ustanowiona będzie urzędownie jego nazwa rynkowa, gatunek jakościowy, format, waga i w przybliżeniu skład mieszanki tytoniowej, wreszcie ściśle określony sposób opakowania i winiety tytułowej. Pochodzenie wyrobu t. j. nazwa fabryki, która wyrób wyprodukowała, zaznaczona będzie na dolnej stronie opakowania.

§ 17. Prywatne fabryki wyrobów tytoniowych, które wykażą dowodnie, że posiadają na rynku handlowym powszechnie przyjęte i poszukiwane marki swoich wyrobów, które produkują w ilościach znaczniejszych, mogą według uznania Generalnej Dyрекcji Monopolu Tytoniowego uzyskać zezwolenie na produkcję i nadal t. j. po d. 1 kwietnia 1923 r. tych wyrobów poza ogólnie obowiązującym spisem jednak nie więcej, jak po dwie nazwy papierosów i dwie nazwy tytoniów krajanych.

Prośby o dopuszczenie do produkcji i sprzedaży tych wyrobów należy wnieść bezwzględnie do Generalnej Dyрекcji Monopolu Tytoniowego nie później jednak niż do d. 30 listopada 1922 r. W podaniu należy uwidocznic dokładnie:

- a) ilość sprzedanych przez fabrykę w ostatnich 6 miesiącach (za każdy miesiąc osobno) papierosów i tytoniów krajanych z wyszczególnieniem każdego gatunku,
- b) osobno ilość sprzedanych w tym samym okresie tych marek papierosów i tytoniów krajanych, które fabryka pragnęłaby produkować w przyszłości jako marki własne.

Dane pod a) muszą być potwierdzone na podaniu przez przynależny urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych. Do podania załączyć też należy po 3 próbki wyrobów wymienionych pod b).

Pozwolenia na wyrób własnych marek papierosów i tytoniów krajanych wydawane będą z terminem ważności do d. 31 grudnia 1923 r., który obowiązuje tylko o tyle o ile fabryka nie zostanie po myśli art. 56 ust. o monopolu tytoniowym we wcześniejszym terminie wykupiona na rzecz Skarbu.

§ 18. Prywatne fabryki wyrobów tytoniowych mogą na swą prośbę uzyskać od Generalnej Dyрекcji Monopolu Tytoniowego zezwolenie na produkowanie gatunków papierosów i tytoniów krajanych według typu ogólnie obowiązującego od dn. 1 kwietnia 1923 r. także we wcześniejszym terminie.

§ 19. Dla umożliwienia prywatnym fabrykom wyrobów tytoniowych produkowania papierosów i tytoniów krajanych stosownie do postanowienia § 16 niniejszego rozporządzenia dozwoli się w razie koniecznej potrzeby niektórym fabrykom na wymianę maszyn papierosowych starego systemu na maszyny nowe, jako też wogóle na ustawienie maszyn nowych zwłaszcza dla wyrobu papierosów bezustnikowych. Zezwolenia wydawane będą przez Ministra Skarbu indywidualnie, przyczem z jednej strony wzięta będzie w rachubę zdolność wytwórcza fabryki, jej urządzenie i położenie, ilość zatrudnionych robotników i t. p. Maszyny nowo ustawione, muszą być najlepszej konstrukcji i odpowiadać wszystkim warunkom czyniącym maszyny te zdadnymi do późniejszego wykupu ich przez państwowy monopol tytoniowy.

Przed otrzymaniem zezwolenia winni fabrykanci wyrobów tytoniowych złożyć protokolarne oświadczenie, że w razie wykupu fabryki na rzecz monopolu sprzedadzą również i te nowe maszyny Skarbowi na warunkach art. 56, 57 ustawy o monopolu tytoniowym określonych.

§ 20. W wykonaniu art. 59 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409) zarządza się co następuje:

1) na obszarze Małopolski wydane sprzedawcom wyrobów tytoniowych dotychczasowe koncesje pozostają prowizorycznie nadal w mocy bez osobnego zatwierdzenia z tem jednak zastrzeżeniem, że mogą być każdej chwili bez podania powodu wypowiedziane na trzy miesiące zgóry o ile co do tychże sprzedawców nie zachodzą niewątpliwie warunki przewidziane w ust. 2 art. 59 ustawy o monopolu tytoniowym.

2) na obszarze b. Królestwa Polskiego udzielone sprzedawcom dotychczasowe koncesje pozostają nadal w mocy aż do odwołania, przyczem umieszczone na tych koncesjach zastrzeżenie, że mogą być one cofnięte każdej chwili obowiązuje także i na przyszłość, o ile co do odnośnego sprzedawcy nie zachodzą warunki przewidziane w ust. 2 art. 59 ustawy o monopolu tytoniowym.

3) na obszarach województw poznańskiego i pomorskiego, Ziemi wschodnich i Ziemi Wileńskiej, sprzedawcy wyrobów tytoniowych, którzy uczynili przepisane w art. 50, 53 ustawy o monopolu tytoniowym doniesienia i którzy stosownie do postanowień § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 63 poz. 566) posiadają w swem ręku potwierdzone im przez odnośne urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych egzemplarze powyższych doniesień winni zgłosić się bezwzględnie w tychże urzędach, przedkładając ponownie potwierdzone im jak wyżej egzemplarze doniesień.

Sprzedawcom co do których nie będą zachodziły uzasadnione przeszkody, wpiszą urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych na przedłożonych im egzemplarzach doniesień następującą klauzulę: „Zezwala się na dalszą sprzedaż wyrobów ty-

toniowych

toniowych aż do odwołania z prowizorycznym pozostawieniem dotychczasowego charakteru handlu (wymienić detalicznego czy hurtowego). W razie udzielenia w przyszłości definitywnej koncesji na sprzedaż wyrobów tytoniowych, zezwolenie niniejsze nie przesądza bynajmniej czy koncesja wspomniana wydaną zostanie na sprzedaż detaliczną czy też na sprzedaż hurtową. Zezwolenie niniejsze wydaje się pod warunkiem, że sprzedawca będzie się ściśle stosował do instrukcji dla sprzedawców wyrobów tytoniowych, którą wyda Minister Skarbu".

W razie gdyby co do osoby zgłaszającego się sprzedawcy zachodziły te przeszkody, które w myśl ustawy o monopolu uzasadniają cofnięcie koncesji ze względu na popełnione przestępstwa karno-skarbowe, winien urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych wstrzymać się z umieszczeniem wspomnianej wyżej klauzuli i przedłożyć sprawę izbie skarbowej, która w tym wypadku może pozwoleń na dalszą sprzedaż odmówić. Od decyzji tej przysługuje prawo rekursu do Generalnej Dyrekcji Monopoli Tytoniowego.

4) na obszarze województwa śląskiego, na którym z powodu technicznych trudności sprzedawcy wyrobów tytoniowych nie złożyli dotąd przepisanych w art. 50 i 53 ustawy o monopolu tytoniowym doniesień, obowiązani są oni do uczynienia tychże doniesień obecnie w terminie do 30 listopada 1922 r. przestrzegając w tym względzie postanowień § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 63 poz. 566). Urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych, którym doniesienia powyższe zostaną przedłożone, umieszczają na nich klauzulę podaną w ustępie 3 przy analogicznym zastosowaniu wszystkich innych postanowień powyższego ustępu.

W powiatach województwa śląskiego, które dawniej stanowiły t. zw. Śląsk Cieszyński, należy co do udzielonych tam już dawniej koncesji na sprzedaż wyrobów tytoniowych zastosować postanowienia analogiczne jak w ustępie I-ym.

§ 21. Stosownie do postanowienia art. 5 ustawy o monopolu tytoniowym uprawa liści tytoniowych dozwolona być może tylko za zezwoleniem kompetentnej władzy skarbowej.

Warunki, pod którymi zezwolenia powyższe będą wydawane, jak również oznaczenie obszarów Państwa na których uprawa liści tytoniowych może być dopuszczona zawierać będzie osobne rozporządzenie Ministra Skarbu. Uprawa liści tytoniowych dla własnego użytku dozwolona wyjątkowo w latach ubiegłych zostaje z rokiem 1923 bezwzględnie zakazana na całym obszarze Państwa Polskiego. Przekroczenie tego zakazu pociągnie za sobą kary przewidziane w art. 22 do 24 ustawy o monopolu tytoniowym.

§ 22. Pod pojęciem należności monopolowej (art. 9 i 30 ustawy o monopolu tytoniowym z dnia 1 czerwca 1922 r. Dz. U. R. P. № 47 poz. 409) rozumieć należy zysk monopolowy przypadający Skar-

bowi od wyrobów tytoniowych fabryk prywatnych i obliczony w stosunku procentowym do detalicznej ceny sprzedażnej tychże wyrobów, w sposób ustanowiony w § 6 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. Przy obliczeniu tego zysku bierze się za podstawę najwyższe gatunki wyrobów, a mianowicie:

- 1) przy papierosach gatunek luksusowy A,
- 2) „ tytoniach krajanych gatunek najprzedniejszy,
- 3) przy cygarach gatunek luksusowy A,
- 4) „ cygaretkach gatunek przedni,
- 5) „ tabace do zażywania gatunek przedni,
- 6) „ machorce i tytoniu do żucia gatunek normalny (t. j. jedyny jaki przewidziany jest w cenniku),
- 7) liście tytoniowe należy przy tem obliczeniu traktować jako tytoń krajany gatunku najprzedniejszego.

§ 23. W myśl art. 35 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409) winny gromadzenia wyrobów tytoniowych ponad normę ustaloną przez Ministra Skarbu, ulega karze konfiskaty zapasu, w razie zaś powtórzenia nadto karze grzywny do 100.000 mk.

Jako normę w znaczeniu powyższego artykułu ustanawia się 10.000 szt. papierosów, 10 kg. tytoniu krajanego (lub machorki), 3.000 sztuk cygar lub cygaretek, 5 kg. tabaki do zażywania, 5 kg. tytoniu do żucia.

§ 24. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

917.

Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami

z dnia 6 listopada 1922 r.

w przedmiocie uchylenia rozporządzenia z dnia 11 stycznia 1922 r. w przedmiocie przewożenia zwłok.

Na zasadzie pkt. c art. 3 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. o utworzeniu urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami, grożącemi Państwu klęską powszechną (Dz. U. R. P. № 61, poz. 388) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami z dnia 11 stycznia 1922 r. w przedmiocie przewożenia zwłok (Dz. U. R. P. № 6, poz. 47) uchyla się.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Naczelnym Nadzwyczajnym Komisarzem do walki z epidemjami: *Chodźko*